

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/4/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Oláh Balázs Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Oláh Balázs Máté) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.733/2023/65. számú ítélete és a Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. A megelőző bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó és az előzményi per felperese házastársak voltak, házasságukból két gyermek született. A felek utolsó közös lakóhelyeül szolgáló ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban az indítványozó kizárólagos tulajdonaként van nyilvántartva, az azonban a felek közös tulajdonát képezi.
- [3] A felperes keresete alapján 2021. évben házasság felbontása iránti eljárás indult. A perben a felek egyezséget kötöttek, melyet a Szekszárdi Járásbíróság 3.P.20.441/2021/10. számú, 2021. november 30. napján kelt végzésével jóváhagyott (a továbbiakban: egyezség). Az egyezségben a felek egyebek mellett megállapodtak arról, hogy az utolsó házastársi közös lakásul szolgáló ingatlant a feleknek az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszűnéséig az indítványozó használja kizárólagosan.
- [4] A felperes 2023. november 20. napján keresetet terjesztett elő, melyben azt kérte a bíróságtól, hogy változtassa meg az egyezséget akként, hogy az ingatlant a közös tulajdon megszűntetéséig a két kiskorú gyermekkel ő legyen jogosult kizárólagosan használni.

- [5] A Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.733/2023/65. számú ítéletével az egyezséget a lakáshasználatra vonatkozó részében megváltoztatta akként, hogy a felek utolsó házastársi közös lakásául szolgáló ingatlan kizárólagos használatára a közös tulajdon megszüntetéséig a felperest és a felek két kiskorú gyermekét jogosította fel. Kötelezte az indítványozót, hogy 2025. július 15. napjáig az ingatlant bocsássa a felperes birtokába, valamint fizessen meg a felperesnek perköltséget, és az állam javára feljegyzett eljárási illetéket.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:216. § (1) bekezdésére és 6:192. §-ra alapította. Rámutatott, hogy a házastársi utolsó közös lakás használatának újbóli rendezésére a Ptk. szerződésmódosításra vonatkozó rendelkezései az irányadók akkor is, ha a felek egy korábbi perben egyezséggel rendezték az utolsó közös lakásuk használatát. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:192. § alapján vizsgálta, hogy az egyezségkötés óta eltelt időben 1) a felperes által állított körülményváltozások bekövetkeztek-e, amennyiben igen, 2) ezen változások lehetősége az egyezségkötéskor előreláthatók voltak-e, illetőleg ezek nem a felperes magatartására vezethetők-e vissza; amennyiben megállapítható az adott körülményváltozás és az, hogy ez nem volt előrelátható, vizsgálta azt, hogy ezt nem a felperes idézte elő továbbá, hogy 3) e körülményváltozás mellett a változatlan lakáshasználati rendezés lényeges jogi érdeksérelmet idéz-e elő felperesi oldalon.
- [7] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek egyezségkötését követően történt körülményváltozás *i)* az indítványozói kapcsolattartás lényeges megritkulása, illetőleg *ii)* a fiatalabb gyermek sajátos nevelési igényűvé válása, az ezzel összefüggésben álló problémák megjelenése és elnehezülése, amelyek az egyezségkötéskor nem voltak előreláthatók, és amelyeket nem a felperes idézett elő. Figyelemmel arra, hogy e két körülményben beállt változás mellett a szerződés változatlan teljesítése a felperes lényeges jogi érdekét sértené, az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemmel egyezően a felek egyezségét megváltoztatta.
- [8] Annak érdekében, hogy a gyermekek költözéssel járó esetleges – a felperes által kilátásba helyezett – iskolaváltása ne a tanévre essen, és a gyermekeknek ne év közben kelljen egy új közösségbe beilleszkedniük, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 362. § (1) bekezdés *e)* pontja és (2) bekezdése alapján az ítéletet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította.
- [9] Az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását. Kezdeményezte továbbá a végrehajtás felfüggesztését, kérelmét azonban a bíróság jogerős végzésével elutasította.
- [10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [11] A Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítéletével az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét eltérő indokolás mellett helybenhagyta. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a perben

jelentős tényeket, ugyanakkor a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörében eljárva ezt a tényállást kiegészítette az alábbiakkal: az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a gyermekek megkezdtek a tanévet az új iskolában, az ingatlan birtokbaadása megtörtént, a felperes és a gyermekek ténylegesen 2025. augusztus 20. napján visszaköltöztek, továbbá az indítványozó új házasságot kötött és feleségével közös gyermeküket várják.

- [12] A lényeges körülményekben történt változások vonatkozásában a Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja alapján jogszabálysértés nélkül mérlegelte felül a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését. A másodfokú bíróság sem a kapcsolattartás megváltozását, sem a fiatalabb gyermek SNI-státuszát nem tartotta lényeges, előre nem látható körülményváltozásnak, ami a bírósági szerződésmódosítást megalapozná. Mindazonáltal értékelése körébe vonta a fellebbviteli szakban bekövetkezett változásokat, miszerint *i)* az elsőfokú ítélet előzetes végrehajthatósága folytán az indítványozó jogkövető magatartást tanúsítva a perbeli ingatlant a felperes birtokába adta, továbbá *ii)* a gyermekek a 2025/2026-os tanévet az ingatlan fekvése szerinti iskolában kezdték meg.
- [13] A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a szerződés (az egyezség) megkötését követően előállott körülmény következtében az egyezség változatlan feltételek melletti teljesítése a felperes és különösen a kiskorú gyermekek lényeges jogi érdekét sértené. Ez utóbbit érintően a másodfokú bíróság utalt a gyermekek Ptk. 4:2. § (1) bekezdésében megfogalmazott mindenek felett álló érdekére.
- [14] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszát, hivatkozva az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (1)–(2) bekezdései, I. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 25. cikk (2) bekezdése, 26. cikk (1) bekezdése és 28. cikke sérelmére.
- [15] Az indítványozó a jogbiztonság, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látja, hogy a másodfokú bíróság ugyan megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabályellenes volt, mégis helybenhagyta azt. Nézete szerint a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hogy a másodfokú bíróság a jogsértő elsőfokú ítélet végrehajtását utóbb a döntés helyességének bizonyítékeként értékelte, ami egyben azt is jelenti, hogy az indítványozó jogkövető magatartását utóbb az indítványozó terhére értékelte, és döntéséről nem adott kellő indokolást. Kifogásolja, hogy a jogerős ítéletben a bíróság a gyermekek érdekére hivatkozva felülírta a tételes jogi korlátokat.
- [16] Meglátása szerint sérült a bírák törvénynek való alárendeltségének elve, mivel a bíróság nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, továbbá sérült a jogszabályok értelmezésére vonatkozó alkotmányos elv is, mely szerint a bíróságoknak a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. Sérült

az állam elsőrendű kötelezettsége, ami nem más, mint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogainak tiszteletben tartása.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítást indokát. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [18] 4.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, mivel jogi képviselője a Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítéletét 2025. november 6-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. december 18-án, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel a másodfokú ítélettel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló meghatalmazását hiánypótlási felhívást követően csatolta.
- [20] 4.2. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként az alkotmányjogi panasz megjelölte – egyebek mellett – az R) cikk (1)–(2) bekezdéseit, az I. cikk (1) bekezdést, a 25. cikk (2) bekezdését, a 26. cikk (1) bekezdését és a 28. cikkét. Ezek a rendelkezések azonban nem tartalmazzák az indítványozót megillető, alkotmányjogi panaszban hivatkozható Alaptörvényben biztosított jogot. Az R) cikk azt rögzíti, hogy az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének az alapja; a jogszabályok mindenkire kötelezőek; továbbá az Alaptörvény értelmezésére és Magyarország alkotmányos önazonosságára vonatkozó szabályokat jelenít meg. Az I. cikk (1) bekezdése az alapvető jogok védelmére vonatkozó általános kötelezettséget fogalmaz meg. A 25. cikk a bíróságokra (a Kúriára), a 26. cikk a bírókra nézve tartalmaz rendelkezéseket. Az Alaptörvény 28. cikke pedig a bíróságok jogértelmezésére irányadó értelmezési

szabályt rögzít {hasonlóan például: 3404/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panasz ezen alaptörvényi rendelkezésekre hivatkozó részei ezért – figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjára – nem vizsgálhatók érdemben.

- [21] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére is. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányosságát vizsgálataira szintén nincs lehetőség.
- [22] 4.3. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének részben felel meg. Tartalmazza: *a*) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b*) az eljárás megindításának indokait; *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.733/2023/65. számú ítélete és a Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítélete); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [23] Nem felel meg azonban az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjának, mivel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére vonatkozóan önálló alapjogi indokolást nem tartalmaz, az indítvány ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben tartalmaz értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [24] 5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [25] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben alapvetően azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság ugyan nem tartotta bírósági szerződés módosítást megalapozó körülményváltozásnak az elsőfokú bíróság által elfogadott tényeket, az elsőfokú ítéletet mégis hatályban tartotta úgy, hogy döntését a fellebbviteli szakban bekövetezett változásokra alapította, és jelentőséget tulajdonított a kiskorú gyermekek mindenek felett álló érdekeinek. Nézete szerint a bíróság döntését nem támasztotta alá kellő részletességű indokolással.

- [26] Az Alkotmánybíróság az indítványozó által felhozott érvekkel kapcsolatban rámutat: a bírósági szerződésmódosítást (az egyedi esetben: lakáshasználatra vonatkozó egyezség módosítását) megalapozó körülmények fennállta vagy fenn nem állta konkrét ügyben olyan, az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozó ténymegállapítási és jogértelmezési kérdés, amit az Alkotmánybíróság nem bírálhat felül. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {Ld. 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}”.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy a másodfokú bíróság döntésének alapjául szolgáló tényekről és annak jogi indokairól alkotmányossági szempontból megfelelően számot adott {Szekszárdi Törvényszék 8.Pf.20.304/2025/20. számú ítélete, Indokolás [77]–[96]}. Az Alkotmánybíróság emlékeztet következetes gyakorlatára, mely szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {legutóbb pl. 3159/2018.(V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [28] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni.
- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {Ld. 3332/2022.(VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.

[30] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

[31] 6. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában, 29. §-ában, valamint 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglaltakra tekintettel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró